

Sygn. akt: I C 1039/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Marcin Sroczyński
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Joanna Operacz-Nizioł

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2018 r. w Inowrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa **J. F.**

przeciwko **Przedsiębiorstwu (...)**
Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w I.

o zapłatę

1. oddała powództwo,
2. nie obciąża powoda kosztami zastępstwa procesowego pozwanego,
3. kosztami sądowymi od ponoszenia których zwolniony był powód obciąża Skarb Państwa,
4. przyznaje ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Inowrocławiu na rzecz radcy prawnego S. D. kwotę 221,40 zł (dwieście dwadzieścia jeden złotych 40/100) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu.

SSR Marcin Sroczyński

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 16 marca 2017 roku powód J. F. wniósł o zasądzenie od pozwanego Przedsiębiorstwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w I. kwoty 1.000,00 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia i zasądzenie kwoty 500,00 zł tytułem zadośćuczynienia. W uzasadnieniu wskazał, iż w dniu 30 sierpnia 2016 roku o godz. 5³⁰ wchodząc do bloku położonego w I. przy ul. (...) z uwagi na brak oświetlenia potknął się o kratkę przed drzwiami wejściowymi i doznał urazu na zdrowiu – złamania żeber i rany tłuczonej kolana. W piśmie procesowym z dnia 15 stycznia 2018 roku wskazał, iż w dniu 30 sierpnia 2016 roku doznał obrażeń ciała, dotyczących wystający element kratki do wycierania obuwia, która znajdowała się przed nieposiadającym żadnego oświetlenia wejściem do klatki schodowej w bloku przy ul. (...) w I.. Stan techniczny kratki przed wejściem do bloku przy ul. (...) oraz brak jakiegokolwiek oświetlenia w tym miejscu daje podstawę do przyjęcia zawinienia pozwanej spółki w zaistnieniu zdarzenia polegającego na upadku powoda. Dopiero

po zdarzeniu z dnia 30 sierpnia 2016 roku zainstalowano oświetlenie przed wejściem do klatki schodowej bloku przy ul. (...). Na pozwanej jako administratorze nieruchomości spoczywał obowiązek utrzymania jej w należytych stanie zapewniającym bezpieczne przemieszczanie się osób wchodzących i wychodzących z bloku. Zaniechanie podjęcia takich działań wyczerpuje znamiona niedbalstwa lub lekkomyślności a więc winy w rozumieniu art. 415 k.c. W wyniku odniesionych obrażeń powód zmuszony był ponieść koszty dojazdów do szpitala oraz zakup lekarstw i opatrunków. Ponadto w wyniku odniesionych obrażeń powód doznał cierpienia fizycznych i psychicznych. Odczuwał ból przez cały proces leczenia co uzasadnia dochodzenie zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Pozwany Przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w I. wniósł o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu wskazał, iż nie uznaje powództwa w zakresie swej odpowiedzialności jak i wysokości roszczenia. Strona powodowa nie przedstawiła żadnych dowodów potwierdzających okoliczności i miejsce zdarzenia. Stan zdrowia opisany w załączonej kopii dokumentacji medycznej nie potwierdza przyczyn i okoliczności zdarzenia. Ponadto strona powodowa nie przedstawiła i nie wniosła żadnych dowodów potwierdzających dochodzoną pozew kwotę. W kwestii prawnej zgodnie z treścią art. 6 k.c. i 354 § 2 k.c. ciężar dowodu w zakresie wskazania wszystkich przesłanek warunkujących odpowiedzialność odszkodowawczą obciąża powoda. Stosownie do dyspozycji art. 415 k.c. wynika, iż przesłanką odpowiedzialności jest wina osoby zobowiązanej, szkoda oraz związek przyczynowy między działaniem lub zaniechaniem osoby zobowiązanej, a wyrządzoną szkodą. Z twierdzeń powoda wynika, iż zdarzenie miało miejsce w dniu 30 sierpnia 2016 roku przy wejściu do budynku przy ul. (...) w I. około 5³⁰. Pomijając kwestie związane z brakiem dowodów potwierdzających rzeczywisty przebieg zdarzenia, prowadzone postępowanie likwidacyjne również nie potwierdziło w żadnym zakresie złego stanu wejścia do budynku, w tym kratki wejściowej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 30 sierpnia 2016 roku około godz. 5³⁰ powód wchodząc do klatki schodowej bloku przy ul. (...) w I. upadł w wyniku czego doznał rany tłuczonej około kolana prawego i złamania żebra prawego X i XI w przednim odcinku.

Dowód: zeznania świadka G. K. k. 64, przesłuchanie powoda w

charakterze strony k.67, dokumentacja medyczna 57-58, protokół oględzin

k. 72-73, zdjęcie k.26

Pismem z dnia 14 listopada 2016 roku powód poinformował pozwanego o zaistniałym zdarzeniu i zgłosił roszczenie o wypłatę kwoty 1.500 zł tytułem odszkodowania i kwoty 500 zł tytułem zadośćuczynienia. Po otrzymaniu pisma powoda pozwany pismem z dnia 1 grudnia 2016 roku zgłosił szkodę swemu ubezpieczycielowi, który pismem z dnia 24 stycznia 2017 roku poinformował powoda o odmowie wypłaty odszkodowania.

Dowód: pismo powoda z dnia 14 listopada 2016 roku k.14-16, pismo pozwanego z

dnia 1 grudnia 2016 roku k. 20, pismo ubezpieczyciela z dnia

24 stycznia 2017 roku k.25, zeznania świadków Z. M.

k. 65-66, M. R. k. 66, notatka służbowa k. 24

Sąd zważył co następuje

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o przedłożone dokumenty, których wiarygodność nie była kwestionowana oraz w oparciu o zeznania świadków i zeznania powoda w charakterze strony. W przedmiotowej sprawie powód wniósł o zasądzenie kwoty 1.500,00 zł w tym kwoty 1.000,00 zł tytułem odszkodowania i kwoty 500,00 zł tytułem zadośćuczynienia za ból i cierpienie spowodowane upadkiem w dniu 30 sierpnia 2016 roku, wskazując w przedmiocie na odpowiedzialność pozwanego na podstawie art. 415 k.c. Pozwany w toku postępowania kwestionował swoją odpowiedzialność z tego tytułu. W myśl art. 415 k.c. kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest

do jej naprawienia. W ocenie Sądu brak jest przesłanek do kwestionowania, iż w dniu 30 sierpnia 2016 roku przy wejściu do bloku przy ul. (...) w I. doszło do upadku powoda. Powód zarówno w pismach kierowanych do pozwanego przed wytoczeniem powództwa jak i w toku jego przesłuchania w charakterze strony i w trakcie oględzin w jasny i logiczny sposób wskazywał miejsce gdzie doszło do upadku. Natomiast w myśl art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Tym faktem, który winien wykazać powód to odpowiedzialność pozwanego za jego upadek poprzez nieprawidłowe zamontowanie kratki do obuwia przed wejściem do klatki schodowej. Pozwany w tym zakresie kwestionował swoją odpowiedzialność. Na okoliczność sposobu zamontowania kratki do obuwia przed wejściem do klatki schodowej przesłuchani byli zawnioskowani świadkowie. G. K. w treści swych zeznań wskazała, iż nie była bezpośrednim świadkiem zdarzenia. Nadto zeznała, iż nie słyszała aby ktoś inny potknął się o wystające elementy kratki, mogło być również tak że ktoś wyjeżdżając rowerem mógł wyjąć tę kratkę i każdy jeden może tę kratkę wyciągnąć.⁶⁴ Z kolei świadkowie zawnioskowani przez pozwanego Z. M. k.65 i M. R. k.66 w treści swych zeznań wskazały, iż nie było dokonywane zgłoszenia wadliwie zamontowanej kratki oprócz powoda. Natomiast powód nie potrafił jednoznacznie wskazać przyczyny swego upadku. Z jednej strony wskazywał na fakt potknięcia się o wystający element kratki i brak oświetlenia nad wejściem do klatki schodowej a z drugiej nie wykluczał, iż nogi mogły odmówić mu posłuszeństwa i upadł k. 67. Jak wynika z treści notatki służbowej z dnia 9 stycznia 2017 roku powód na reumatoidalne zapalenie stawów k.24. Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż brak jest przesłanek do przypisania odpowiedzialności za upadek powoda pozwanemu. Mając powyższe na uwadze Sąd nie analizował kwestii wykazania wysokości roszczenia i jego rozmiaru. Z uwagi na dokonane ustalenia Sąd oddalił powództwo. Mając na względzie sytuację majątkową powoda, jak również mając na uwadze, iż powód mógł być przekonany o zasadności swego roszczenia Sąd nie obciążył powoda kosztami zastępstwa procesowego pozwanego. Sąd również nie obciążył powoda kosztami sądowymi od ponoszenia których był zwolniony i obciążył nimi Skarb Państwa. W toku postępowania powód był reprezentowany przez pełnomocnika ustanowionego z urzędu i Sąd na podstawie § 8 pkt.2 i w zw. z § 4 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu przyznał ze Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Inowrocławiu na rzecz radcy prawnego S. D. kwotę 221,40 zł tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu.

SSR Marcin Sroczyński